

OP DE RIEMEN VAN SNEEK NAAR DE MIDDELLANDSE ZEE.

Vertrek (19-5-02)

Begonnen met stevig ontbijt. Bacon and eggs, sinaasappelsap en koffie. Daarna door Hilde naar het schiphuis gereden en de wyldsjitter naar de Harinxmakade geroeid, achter ons huis. Om elf uur de mannen van SBS ontvangen. Dochter Elske met echtgenoot David en pakesizzer Renske waren ook gearriveerd en zetten koffie. Alle spullen naar het bootje gebracht en om 11.30 uur ingeladen. Veel belangstelling. De Sneeker collegae en echtgenotes waren aanwezig en zongen op de wijze van Berend Botje een prachtig afscheidslied. Ook een aantal patiënten en zelfs onze burgervader met zijn vrouw gaven van hun belangstelling blijk. Roerend. Afgevaren naar het clubhuis van het Concilium Leonidas (mijn mannenclubje). Daar koffie met oranjekoek genuttigd en opnieuw geïnterviewd door de mannen van SBS. Ook mijn dochter moest er aan geloven en vertellen wat ze van haar gekke ouders vond. Om 14.00 uur uitgezwaaid. Renske nog even aan boord gehad. Gek idee, dat we haar drie maanden niet zouden zien. Joop voer met zijn sloep voor me uit en wees de weg. In de Scharsterrijn Dik en Krins ontmoet, die net terug kwamen van vakantie. Weer koffie gedronken. Dik had het Tjeukemeer voor ons verkend. Het was mooi weer, maar het woei stevig. De golven waren te hoog om dwars over te steken en het leek het beste om eerst een stuk parallel aan de weg naar Emmeloord te roeien en dan ter hoogte van de brug naar Echtenerbrug af te zakken. Dat bleek een goede beslissing. Het laatste stuk hadden we de wind schuin achter en dat ging lekker. Om 20.30 uur gearriveerd. Tentje in de jachthaven opgezet, patat gegeten en om 22.30 uur gaan slapen.

20-5-02

Om 7.30 uur opgestaan. Mooi weer, wind tegen. Ontbeten, ingepakt en om 10.30 uur vertrokken. Zoals altijd kost het in het begin veel tijd om weg te komen. Bij de brug gemerkt, dat we op TV waren geweest. De brugwachter riep, dat we te lang “op e bulig” hadden gelegen en zo nooit de Middellandse Zee zouden bereiken. Overal nageroepen. Een fietser stopte en riep: Daar heb je die dokter, die naar Zuid Frankrijk roeit. Een mevrouw kwam enthousiast haar huis uit lopen en riep ons goede wensen toe. Het leek, of ze graag mee had willen gaan. Via Ossenzijl en de Kalenberger gracht aangekomen in Blokzijl. De campingmevrouw vroeg, of ik die man met dat bootje van de TV was en wees ons een mooi plekje voor de tent. Bij de sluis goed gegeten op het terras. Raakten in gesprek met een echtpaar met een aardige hond. Een soort stabij. Een type waar ik altijd voor val. Het gesprek begon bij de hond en eindigde bij de kinderen. Om 22.30 uur gaan slapen.

21-5-02

Om 9.30 uur vertrokken. In Blokzijl cola, chocomel en filmrolletjes gekocht. Redelijk weer, stevige wind tegen. Op het Vollenhovense meer er flink tegen aan. Bij de werf van Huisman gehoosd. Op het Zwarte water voor ons doen dikke golven. Liepen langzaam

vol. In de luwte van de strekdam heeft Hilde gehoosd, terwijl ik doorroeide. Toen via het Schepengat naar de Goot. Hilde werd gammel. Daarom aan staak gemeerd, gegeten en gesterkt verder geroeid. Een jongen in een punter riep: "Ie foaren achteruut." Hij vond dat zelf erg geestig. Onderweg veel vogels gezien en gehoord. De karekiet is een trouwe metgezel. Hilde heeft foto's gemaakt van nesten van waterhoentjes en meerkoeten. Tot mijn genoegen sloegen her en der kieviten en grutto's op de roeken. Houden zo. Om 20.00 uur in Kampen gearriveerd. Tentje opgezet op camping, heerlijk bij de brug gegeten en om 23.00 uur gaan slapen. En toen begon het te regenen.

22-5-02

Om 8.00 uur opgestaan. De lucht stond naar regen. Tent net op tijd droog ingepakt en om 10.30 vertrokken. Het miezerde wat. Geschut en de IJssel af richting Ketelhaven. Een klipper zeilde ons achterop en haalde ons langzaam in. Naderbij gekomen werden we aangeroepen met de vraag of we op weg naar Frankrijk waren. Bevestigend beantwoord en goede wensen uitgewisseld. Zonder problemen Ketelhaven bereikt. Geschut en de Lage Vaart opgeroeid richting Lelystad. Weinig wind, continu regen. Blevten goed droog in onze regenkledij. Overigens verrassend mooie oevers in dit nieuwe land. Om 20.30 uur tentje opgezet op de hoek van de afslag naar Lelystad. Voor de eerste keer deze tocht vrij gekampeerd. Naar Lelystad gelopen, waar we om 22.00 uur nog voortreffelijk gegeten hebben bij een Siciliaan. Toen we vertelden geen brood voor het ontbijt te hebben, baktten ze nog snel even twee bollen voor ons. Gratis. Leuke mensen. Om 23.30 uur gaan slapen.

23-5-02

Om 8.00 uur opgestaan en heerlijk ontbeten met koffie en Siciliaanse bollen. Om 10.00 uur vertrokken. Prima weer, maar opnieuw wind tegen. Enkele vrachtschepen gepasseerd. Forse golven. Moesten ons uit laten deinen, voor we verder konden roeien. Prachtige oevers met veel nesten. Gerust bij keersluis en wat gegeten. Net voor 19.00 uur geschut in de Vaartsluis. Bij zelfbedieningssluis in Almere een plekje gevonden, dat gemaakt leek voor een tentje. Bij Chinees gegeten en om 23.00 uur gaan slapen.

24-5-02

Om 5.15 uur gewekt met een opgewekt goedmorgen. Het bleken twee aardige politie agenten te zijn, die ons uitlegden, dat wild kamperen niet mocht. Heb hun geprezen om hun speurzint en verteld, dat een bekeuring niet preventief zou werken, omdat wij zo wel moesten kamperen op onze reis naar het zuiden. Ze hadden er begrip voor en we hebben vriendelijk afscheid genomen zonder bekeuring. Terwijl ze door het bedauwde gras naar hun auto liepen hoorde ik hun mompelen, dat hun schoenen niet waterdicht waren. Onze agenten verdienen toch beter. Helaas vergeten een foto te maken. Die morgen werd Hilde opgehaald door Jan Huitema, ons factotum, vanwege een vergadering. Alleen verder geroeid naar Almere-Haven. Het woei, dat het rookte en het was koud. Wind tegen. Om 15.00 uur aangekomen. Kletsnat. Eerst wat gegeten en gedronken in een kroeg en daar aan radio Fryslân mijn verslag gedaan. Daarna wat rondgescharreld bij de haven. Oversteken naar Naarden niet mogelijk. Windkracht zes en fikse golven. Water gehaald en terug geroeid naar een passantenterreintje, waar ook de roeivereniging gezeteld is. Onderweg steeds de koekkoek

gehoord. Voor mij synoniem met regen. Passeerde een aantal woonboten. In één boot brandde een knappend haardvuur. De korte broek, die ik droeg, leek weinig gepast. Voor het eerst alleen het tentje opgezet. Regen, regen. Droge kleren aangetrokken en richting Almere gewandeld. Vrij dichtbij een Chinees gevonden. Redelijk gegeten, maar niet zo goed als gisteren. In de WC nog even mijn korte broek uitgewassen. Om 23.00 uur gaan slapen.

25-5-02

Om 8.00 uur gewekt door roeiers. Even met de leider gesproken. Mocht WC en douche gebruiken. Een weldaad na twee dagen zonder. Om 10.30 uur vertrokken. Tentje redelijk droog ingepakt. Harde wind tegen. In Almere-Haven vriendschap gesloten met de havenmeester. Aardige vent uit Papekop bij Oudewater. Te harde wind om over te steken naar Naarden. Gewacht tot wind wat af zou nemen. Het tegendeel gebeurde. Omstreeks 16.00 uur zagen we een inktzwarte lucht op ons afkomen. Van de vier buiten zeilende valken sloegen er drie om. Reddingsmij gebeld, die vlot ter plekke was. Geen ongelukken, dus een mooie middag. Besloten om in de jachthaven te slapen. Om 18.30 uur geschut. Voor het eerst drijvende bolder gezien en gebruikt. Buiten de sluis bleek het weer opgeknapt. Iets minder wind, geen dreiging. Besloten om toch over te steken. Onder nog flinke deining. Dwars overgestoken en toen onder de wal naar jachthaven van Naarden geroeid. Prachtig, tussen honderden zwanen. Om 22.00 uur gearriveerd. Tentje opgezet. Inmiddels lek gestoken door de knutten. Biertje gedronken en tosti gegeten in Tulip Inn. Om 24.00 uur gaan slapen.

26-5-02

Om 11.00 uur kwamen Hilde en Jan Huitema met de trailer. Verscheept naar de Naarder trekvaart. We hadden besloten dit stuk te klunen, omdat roeien naar Muiden slechts bij bepaalde weersomstandigheden verantwoord was. Henk en Jannie Wiep gebeld. Via de Karnemelksvaart naar de 's Gravelandse vaart geroeid. Daar in een molen gegeten met Henk en Jannie Wiep. Afscheid genomen en naar Uitermeersluis gevaren. Deze bleek in restauratie en werd niet bediend. Inmiddels rot weer met veel regen. We besloten de tent op te zetten en dan te bedenken hoe verder. Bij mensen gevraagd of we op hun erf mochten staan. Mocht niet. Ze woonden in een prachtig huis met veel gras. Soms lijkt het wel, dat rijkdom isoleert. Aan de overkant bij een vriendelijk boerenechtpaar plekje gekregen in de boomgaard. Gebeld door Han en Saskia. Dezen nodigden ons uit met hen te gaan eten. Weer heerlijk gegeten in de Colonie. Diepgaand gesprek gehad, tenminste dat vonden wij. Om 23.00 uur terug gebracht en gaan slapen.

27-5-02

Lekker geslapen. Om 8.30 uur opgestaan. Hoe nu op de Vecht te komen. Met Henk bij Zuider- en Noorder sluis gekeken. Niet veelbelovend. Bij gemeentehuis gevraagd. Bijkans onmogelijk om de sluisen geopend te krijgen. Zonde van dit mooie vaarwater. Waarom geen zelfbedieningsluizen? Tenslotte de Tjirk weer op de trailer getrokken en in de Vecht te water gelaten. Het was al 16.00 uur. Lekker weer en heerlijk geroeid tot 20.00 uur. Prachtige omgeving, schitterende buitenhuizen en mooie houten sloepen. In Loenen gevraagd of we ergens mochten staan. Het mocht in de tuin bij vriendelijke mensen. Paradijselijk. Kregen koffie aangeboden. Soep met brood genuttigd. Nog even

naar Loenen gewandeld. Prachtige, stijlvolle plaats. In kroeg herkend als de roeiers die naar Frankrijk gingen. Biertjes gratis. Om 23.00 uur gaan slapen.

28-5-02

Om 10.00 uur vertrokken. Heerlijk rustig gestaan. In Breukelen bij opticien bril laten repareren. Steeds harde wind tegen, redelijk weer. Geschut in Utrecht en door Oude Gracht gevaren. Op alle terrasjes zaten mensen te eten en te drinken. “Zijn jullie het artsenechtpaar, dat naar Frankrijk roeit,” vroeg een nette heer van achter zijn glas wijn. Bevestigd. Hoopten bij roeivereniging te kunnen kamperen. Vriendelijke mensen. Het mocht, maar men waarschuwde, dat het een onveilige buurt was en ried ons aan door te roeien naar de sluis en te vragen of we daar mochten staan. De sluiswachter bleek een echte ambtenaar, die zei, dat dit op een sluisterrein nooit mocht. Hij moest eens weten, hoe vaak er een oogje dicht wordt gedaan. De ene sluiswachter is de andere niet. Terug geroeid naar de roeivereniging en besloten in de boot te slapen. Tentzeil over slaapzakken gedrapeerd. Dit zou geen harde regenbui kunnen doorstaan, maar wie dan slaapt dan zorgt. We lagen met het hoofd buiten. Natuurlijk midden in de nacht regen. Niet hard, maar voldoende. De paraplu bleek een wondermiddel ook tegen de wind. Ik sliep lekker, Hilde wat minder.

29-5-02

Om 8.15 uur opgestaan. Tanden gepoetst en ontbeten. Geschut en met harde wind tegen het Amsterdam- Rijnkanaal gekruist. Dikke deining en bliksems uitkijken met de beroepsvaart. Geschut in de sluis voor Nieuwegein en daar koffie gedronken met een tosti. Inkopen gedaan. Doorgeroeid naar de sluis voor de Lek. In de sluis kennis gemaakt met een aardig echtpaar (Valkenburg) op een kruisertje. Hij bleek een oude schipper, die de stroom en de wind te sterk achtte voor de Tjirk en aanbood me over te slepen. Hilde bij het echtpaar aan boord en ik in de Tjirk. Moesten even een paar rondjes maken vanwege de drukke beroepsvaarten voor we konden oversteken. Afgemeerd voor de volgende sluis. Bij de familie koffie gedronken en door de schipper gemeld bij de sluiswachter. Deze bleek ons op de TV gezien te hebben. Afscheid genomen en geschut. Nuttige wenken voor de oversteek van de Merwede gekregen van de sluiswachter. Naar Meerkerk geroeid. Dikke buien. Onderweg werden we gevolgd door een echtpaar in een auto, dat ons her en der fotografeerde. Vriendelijke woorden gewisseld. In Meerkerk bij Chinees gegeten. We waren flink nat geworden en besloten ons eens te verwennen en in een hotel te gaan slapen. Uitgebreid gebaad en naar bed gegaan.

30-5-02

Prima ontbijt. Om 10.15 uur vertrokken. Redelijk weer, wind tegen. Via de Linge in Gorkum aangekomen. Herkend door schipper v.d.Stelt van de rondvaartboot Vita Nova. Aan boord genood voor koffie. Vandaag de Merwede over. We zouden eigenlijk klunen. Jan Huitema zou ons met de trailer naar de Afgedamde Maas brengen. Zinde me niet. Met schipper v.d.Stelt besproken. Volgens hem was oversteken mogelijk. Hij heeft de sluis en de waterpolitie gebeld. Om 15.00 uur door de P57 opgevangen buiten de sluis en

tussen de drukke scheepvaart door naar de overkant begeleid. Wat een schepen, wat een golven. De Tjirk deed het prachtig. De politie had aangeboden Hilde aan boord te nemen, maar ze bleef stoer waar ze was en maakte zelfs nog foto's. Na de oversteek afscheid genomen. Chapeau P57. Om 17.00 uur na kribbetjevaren gemeerd in de historische haven van Woudrichem. Op camping tentje opgezet en heerlijk lamswangetjes gegeten in de Gevangenpoort. Om 23.00 uur gaan slapen.

31-5-02

Om 8.30 uur gebeld door Nynke, onze dochter. We waren pake en bep geworden van Mote Jan. Mote is een oude Friese naam uit mijn familie. Alles goed. 3300 gram. Ik kon niet nalaten een echtpaar in een caravan het nieuws mee te delen. Ze verwendeten ons met koffie. Jan Huitema gebeld en met hem naar Amsterdam gereden. Mooie kerel, onze Mote. Tot maandag 3-6-02 gebleven.

3-6-02

Eerst gras gemaaid. Het was veel te lang. Met Jan Huitema naar mijn vriend Koos Feenstra gereden in Wezep. Hilde bleef een week bij Nynke. Koffie gedronken en doorgereden naar Woudrichem. Ingepakt en om 13.15 uur vertrokken, nagewuifd door Jan Huitema en het echtpaar van de koffie. Via de Afgedamde Maas naar Heusden geroeid. Daar de Bergse Maas gepakt. Het werd tegen 19.00 uur rot weer. Regen en onweer. Onderweg toegewuifd door schipper van de Slammat. Zijn vrouw fotografeerde ons. Bijzonder, want de beroepsvaart toont meestal weinig belangstelling. In Well gekampeerd op een privé camping. Het mocht eerst niet van een daar aanwezige man, maar zijn vrouw bracht hem tot rede. Zijn vrouwen toch aardiger? Soep met brood gegeten en om 22.00 uur gaan slapen.

4-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Koos is een vroege vogel, die niet even lekker kan nasudderden. Hij wil meteen aan de slag. Koud gedoucht. Daarna koffie met brood. Om 9.30 uur vertrokken. Goed weer, wind tegen. Dikke golven op de Bergse Maas van passerende schepen. Wat neemt de Tjirk ze mooi. Geschut in de sluis van Engelen. Daar inkopen gedaan, koffie gedronken en een broodje warmvlees gegeten. Geleid door twee schone jongedames, die mijn bootje zo mooi vonden. Daar moet je het op mijn leeftijd mee doen. Ze hadden overigens wel gelijk. Door 's Hertogenbosch naar de Zuid-Willemsvaart geroeid. Onderweg opnieuw de Slammat ontmoet. Leuk gesprek gehad met de schipper. Hij had ons op de TV gezien, keek bedenkelijk naar ons bootje en vroeg zich af, of wij de golven van de kempenaars op de Zuid-Willemsvaart wel konden doorstaan. Ook waarschuwde hij ons voor de Mistral en de golven op de Rhône. Ik begrijp best, dat iemand, die op een vrachtschip vaart ons bootje maar een badkuip vindt, maar ik weet wat de Tjirk kan hebben en ik maakte me dan ook geen zorgen. De Zuid- Willemsvaart was mooi, niet druk, maar wel lawaaiig door het er vlak langs razende verkeer. De kempenaars bezorgden ons geen problemen. Om 20.00 uur gemeerd in Veghel. Geen plaats voor de tent. Hotel gevonden in Uden. Heerlijk gegeten op terras en om 23.30 uur

gaan slapen.

5-6-02

Om 9.30 uur vertrokken. Goed weer, wind tegen. Lange rechte stukken, mooie wallen. Geluncht in restaurant bij sluis. De hele middag regen. Kouder. Om 20.00 uur geschut samen met een Kempenaar in sluis elf. Het kon net. De schipper wist een plekje voor ons na sluis dertien. Dit was ons te ver. De sluiswachter had geen idee. Twee honderd meter verder een plekje aan bakboord gevonden. De mensen hebben geen fantasie meer. Praatje gemaakt met mensen van nabij liggende motorboten. Soep met brood, koffie met sigaar. Wie doet je wat? Natte kleding gedroogd en om 22.00 uur gaan slapen.

6-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Geen zon, maar wel droog. Ontbeten met koffie en om 9.30 uur vertrokken. Wind tegen. Na sluis dertien in Nederweert gearriveerd. Gemeerd in jachthaventje. Inkopen gedaan. Korte broek aangehouden. Hoe zou Hilde dat vinden? Geluncht in cafetaria. Prima. Het weer werd steeds mooier. Roeiden in zwembroek. Veel sluizen. Halen daar geregeld motorboten in, die ons gepasseerd zijn. Altijd gezellige praatjes met sluiswachters. Passeerden om 17.00 uur de Belgische grens. In Lozen door de sluis gegaan. Sluiswachter was wat aarzelend. Vond, dat hij een kano niet kon schutten. Met enige moeite duidelijk gemaakt, dat een roeiboot geen kano is. Na sluis plekje voor de tent gevonden aan de rand van de vaart. Weer soep met brood en koffie. Daarna in kroeg biertje gedronken. Stamgast had ons op TV gezien en wilde ons in contact brengen met de Volendammer, die verder op een rondvaartboot beheert. We hebben ons welwillend opgesteld, maar hadden beide al besloten, dat we hem niet zouden kunnen vinden. Koos en ik infantiliseren. Lachen weer als in onze studententijd. Niemand zou het begrijpen. Het kan natuurlijk ook dementie zijn. Om 23.00 uur gaan slapen.

7-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Koffie, broodje. Goed weer, wind tegen. Inkopen gedaan bij ouderwets kruideniertje in Lozen, waar we op de hoogte werden gebracht van het plaatselijke nieuws. Enkele dagen geleden was iemand uit een bootje gevallen en verdronken. We waren gewaarschuwd. Om 9.30 uur gaan roeien. Tijdens een schutting vroeg een sluiswachter naar naam en bestemming. Toen ik de Middellandse Zee noemde, vond hij dat heel normaal. Dat ik echter mijn eindbestemming van deze dag niet kon noemen, verbaasde hem hogelijk. Geluncht in de Kieper. Leuke serveerster, die ons uitwuidde. Later radio Fryslân te woord gestaan. Iedere vrijdagmiddag bellen ze mij en doe ik mijn verhaal. Om 19.00 uur tentje opgezet in berm bij Eisden. Het verkeer kwam wel erg dicht langs ons heen, maar er was geen andere plaats. Het was er gelukkig niet druk. In Eisden bij een Griek te veel gegeten en om 23.00 uur gaan slapen. Nog even last van het verkeer gehad.

8-6-02

Om 8.30 uur opgestaan. Goed weer, wind weer tegen. Water gekregen van schipper. Geroeid naar Rekem. Daar voortreffelijk gegeten in de tuin van de "Oude God." Op de rekening bleek dit teken (♂) te staan voor croque monsieur. Om 14.30 uur arriveerden we bij de eerste sluis richting Albertkanaal. Hier werd ons op onplezierige manier te verstaan gegeven, dat de sluiswachter weinig zin had ons nog te schutten, aangezien de sluis om 15.00 uur dicht ging op Zaterdag. Bovendien zei hij, zouden we de volgende sluis toch niet halen. Hierin had hij gelijk. Onaardige mensen kunnen best gelijk hebben. Terug geroeid en afslag Maastricht genomen. Op de Maas bij camping gevraagd of we een tentje neer mochten zetten. Mocht niet. Bleek terrein van een watersportvereniging te zijn. Weer onaardige man. We hadden geen geluk wat dat betreft. Tenslotte bij Eisden leuke camping gevonden. Asperges gegeten. Om 23.00 uur gaan slapen.

9-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Goed weer, wind tegen. Geschut in sluis van Lanaken. Dertien meter verval. Nietig met al die schepen om je heen. We hielden ons vast aan een kruiser (de Njord). Buiten de sluis aangeropen door een man, die vroeg of we naar Lourdes gingen. Ik moest er erg om lachen. Dikke golven op het Albertkanaal van passerende schepen. Rottig roeien. Tijdens de lunch bijna vergaan. We lagen aan een vrij lage steiger, waar de golven gemakkelijk over heen spoelden. Gelukkig stond ik op te letten en kon ik nog net op tijd in de Tjirk springen om af te houden bij een groot passerend schip. De boot sloeg letterlijk half vol. Gehoosd en verder gevaren. Om 18.00 uur in Luik aangekomen. Gemeerd in jachthaven. Wist met goede woorden de havenmeester zo ver te krijgen, dat we ons tentje op mochten zetten onder de sculptuur op de kop van de haven. Uniek plekje. Uit eten gegaan en daarbij John en Mieke uit Roermond ontmoet. Ze lagen ook in de jachthaven. Niet lekker gegeten, maar wel verschrikkelijk veel plezier gehad. Bijzonder zo'n ontmoeting. De hele nacht regen. Heerlijk in een tent. Om 24.00 uur gaan slapen.

10-6-02

Iets langer blijven liggen. We hadden geen haast, want we zouden Hilde en Jan Huitema in Seraing treffen en dat was maar een kilometer of vijftien. Het was voor Koos de laatste dag. Inkopen gedaan en om 11.00 uur vertrokken. Harde wind tegen en soms fikse buien. Veel beroepsvaart. Het moet er griezelig uit hebben gezien, zo'n klein bootje tussen die grote schepen. In Luik riep een meisje vanuit een flat "attention." Ze zag een duwcombinatie aankomen en dacht kennelijk, dat ons nietig scheepje overvaren zou worden. Als altijd ben ik onder de indruk van de wijze waarop de Tjirk de golven neemt. In het Albertkanaal komen de golven van verschillende kanten, lopen door elkaar heen en kaatsen terug tegen de stenen kademuren. Bij een tegenligger moeten we soms geruime tijd stil liggen tot we uitgedeind zijn. Bij een meeligger surfen we mee. Om 15.00 uur in Seraing aangekomen. Matig plekje in insteekhaven gevonden. Er was niets anders. Riemen en bankje achtergelaten bij naburige Nissangarage. In fikse regenbui naar

Seraing gelopen. Daar het duurste biertje ooit gedronken, bière du Chateau. Vier euro per flesje. We zullen maar hopen, dat het Chateau er van onderhouden wordt. Hilde en Jan hadden veel moeite ons te vinden. Pas tegen 19.30 uur lukte het. Rot weer. Besloten hotel te nemen. Konden het haast niet vinden. Ik was geërgerd, omdat mensen ons steeds zo slecht de weg wezen. Er was nog één kamer vrij. Toch geluk. Met zijn vieren lekker lamscoteletjes gegeten. Leed geleden. Om 23.00 uur gaan slapen.

11-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Wat een gemak, toilet en douche bij de hand. Miezerig weer, wind weer tegen. Nog geen dag wind mee gehad. Met taxi naar Tjirk gebracht. Riemen en bankje gehaald en om 10.00 uur gaan roeien. Het was de hele dag klauwen. Harde wind en veel regen. Golven klotsen steeds de boot in. Veel grote schepen. Het schiet niet op en we moeten geregeld hozen. Na de sluis voor Huy hebben we een beroerd stuk water. We doen anderhalf uur over twee kilometer. Lopen een vluchthaven binnen om te hozen. Het water staat boven de vlonders. Vijf honderd meter verder ligt de jachthaven. Hier mochten we ons tentje opzetten. Prima plekje. Geen kroeg. Soep met brood en koffie met een koekje van tante Inne toe. Inne is een vriendin, die koekjes voor ons gebakken had. Ze noemde ze doordondertjes. We hadden ze op dat moment even nodig. Overigens daar John en Mieke weer ontmoet. Ik kwam tot de ontdekking, dat ik de autorisation, die nodig is om in Frankrijk te mogen roeien, per ongeluk aan Jan Huitema mee had gegeven. Pest in. Kees en Inne gebeld. Ze sturen hem op naar onze zoon Frederik, die in Brussel studeert. Om 23.00 uur gaan slapen. Het regende nog steeds.

12-6-02

Om 8.30 uur opgestaan. Toen pas nam de regen wat af. Tent redelijk droog ingepakt. Harde wind tegen. Veel schepen, veel buien, veel hozen. Onderweg een schelle fluittoon. Het bleek de schipper van een spits, die naar zijn voorhoofd wees. Ik kon me er iets bij voorstellen. Toch maar verder geroeid. Tegen de avond toenemende wind en de hardste buien tot nu toe. Geen schip te zien. Troosteloos. Om 20.30 uur in Port de Plaisance drie kilometer voor Namen aangekomen. Bij een oude capitain gemeld. Tentje opgezet op grasveld. Gemaaid, maar niet geruimd. Eerst gras opzij geschoven. Nat, nat, nat. Geen kroeg. Dus soep met brood en koffie met sigaar toe. Om 22.00 uur lekker in de tent gekropen en gaan slapen.

13-6-02

Om 8.00 uur opgestaan. Nat en grijs. Geen tekening in de lucht. Tent kletsnat ingepakt. Gedoucht in soort dixi aan het eind van de steiger. Geen toilet, dus de puts moest er weer aan geloven. Om 10.30 uur vochtig gaan roeien. Matige wind tegen. Steeds buitjes. Om 13.00 uur in Namen aangekomen. Zagen de Escape van John en Mieke in de jachthaven liggen. Ernaast gemeerd, inkopen gedaan en lekker lasagne gegeten. Konden gelukkig campinggastankjes kopen. Cartouches heten die dingen in het Frans. Was er erg blij mee. Ons gas was bijna op en het valt lang niet altijd mee om ze te vinden. Een kinderhand is gauw gevuld. Bij terugkomst koffie gedronken bij John en Mieke. John en Hilde bleken

gelijksoortige eters. Ze vergeten het vaak en merken het, doordat ze chagrijnig worden. Eten en het is over. Misschien iets voor Bin Laden. Om 16.00 uur verder geroeid. Weer regen. Is dokteren toch niet leuker? Om 18.50 uur gestopt, omdat de sluiswachter niet meer wilde schutten. De sluis is n.l. om 19.00 uur gesloten. Terug geroeid naar Royal Club Nautique de Sambre et Meuse. Vriendelijke mensen. Mochten daar tentje opzetten. Soep met brood en koffie toe. Gewandeld en om 22.15 uur gaan slapen.

14-6-02

Om 7.00 uur opgestaan. Prachtig weer. Ontbeten, ingepakt en om 10.00 uur vertrokken. Een jonge vrouw, die aan het zwemmen was en ons zag inpakken, vroeg of we gingen picknicken. We lieten het maar zo. De sluis ging niet open. De sluiswachters bleken en grèves. Dit bleek staken te betekenen. Terug geroeid naar Club Nautique. Mochten er weer staan. Tentje opgezet en naar Namen gewandeld. Bloedheet. De Belgen waren blij, want hun voetbalelftal was een ronde verder. Overal vlaggen. Biertje of twee gedronken. Inkopen gedaan en terug gewandeld. Onderweg voortreffelijk bij een Chinees gegeten. Om 22.00 uur gaan slapen. Er brak een noodweer los met onweer en hagelstenen. Het tentje hield zich prima. Het bleef drukkend, daardoor matig geslapen.

15-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Regen en grauw. Mochten douchen, heerlijk. Inmiddels droog geworden. De sluis schutte vlot. Het weer werd steeds beter. Weinig wind, wel tegen. Veel aardige gesprekken in de sluizen, o.a. met een schipper, die aanbood de Tjirk aan boord te nemen. Dat schoot wat meer op. Hebben er vriendelijk voor bedankt. Op een terrasje geluncht. Vlak voor Dinant geëindigd op een camping gelegen op een eiland in de Maas. Zoon Frederik gebeld om samen met vriendin Jacqueline met ons uit eten te gaan en de autorisation te brengen. Erg gezellig. Om 23.00 uur gaan slapen.

16-6-02

Om 8.00 uur opgestaan en om 10.30 uur vertrokken. Prachtig weer, warm. Weinig wind, wel tegen. Nederlanders tegen gekomen, die ons vroegen wat we aan het doen waren. Uitgelegd. Meestal reageren mensen met ongeloof en verbazing. Hier zei iemand: "Je hebt in elk geval stahoogte." Geestig vond ik. Om 19.30 uur camping vlak voor Givet bereikt. Ontvangen door aardige vrouw, die vertelde, dat hier soms trekkers naar Santiago de Compostella kampeerden. Alle plekjes waren erg stenig. Konden tent met moeite overeind krijgen. Volgende keer rotspennen meenemen. Naar kroegje gewandeld en op terras uitmuntend gegeten. Wat is bier dan lekker. Om 23.00 uur gaan slapen.

17-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Gedoucht. Konden beide de geiser niet aan de praat krijgen. Dus koud. Hilde vindt dat erger dan ik. Koffie gedronken bij vriendelijke mevrouw en om 10.30 uur vertrokken. Heet weer. Weinig wind, natuurlijk tegen. Om 12.30 uur Givet bereikt. In de eerste sluis werd direct naar onze autorisation gevraagd. Op terras koffie

gedronken en gegeten. Broer Lucas gebeld om te feliciteren met zijn verjaardag. Hij werd 72 jaar, de leeftijd waarop vader gestorven is. Heb hem hier nog even aan herinnerd. Hij had zich dit echter zelf ook al gerealiseerd. Daarna geld getrokken en inkopen gedaan. Na Givet de eerste tunnel. Moeilijk roeien. Weinig ruimte voor de riemen en door de duisternis lastig om je te oriënteren. Ik roei dan ook alleen, anders is de boot niet recht te houden. Een keer raakte ik de rotswand met een riem. Na de tunnel weer een sluis. Aardige sluiswachter, die een beetje mank liep. Gaven hem een euro en hij gaf ons een fles koud water. Achter de sluis lag een vrachtschip op ons te wachten. De Mon Desir uit Leeuwarden. De schippersvrouw was erg onaardig. Ze vond, dat wij wel een sluisdeur hadden kunnen draaien om hen niet zo lang te laten wachten. Het raakte me bijzonder. Ze ging er van uit, dat we te beroerd waren om dit te doen, terwijl we er gewoon niet bij stil hadden gestaan. Verdorie, net in Frankrijk en al mot met iemand uit Leeuwarden. Gelukkig vonden we een aardig plekje bij mevrouw Alice, die ons ook nog even met de auto naar een restaurant bracht en ons later weer ophaalde. Als mijn Frans niet zo slecht was, liet ik me naturaliseren tot Fransman. Maar misschien was de mevrouw van de Mon Desir wel geen Friezin. Om 22.30 uur gaan slapen. Slecht geslapen, warm en klam.

18-6-02

Om 8.00 uur opgestaan. Warm en vochtig. Wat meer wind en u raadt het al, tegen. Afscheid genomen van mevrouw Alice. Na enkele sluizen Fumay bereikt om 13.00 uur. Heerlijk in de schaduw op een terras geluncht. Nederlanders kwamen hun belangstelling tonen. Verbaasd, dat we nog verder gingen. Het valt op, dat de meeste mensen maar enkele uren per dag varen. Wij moeten per dag toch wel acht tot negen uur roeien om dezelfde afstand af te leggen. Doorgeroeid tot Revin. Bloedheet. Mat je toch wat af. In Revin een mooie kade met een mooi grasje zoals wij dat noemen. Tentje opgezet en gaan douchen. Daarna kleren gewassen Voor mij betekent dit, dat ik onder de douche de kleren, die ik aan had uitwas. Weer veel Nederlanders, die even een praatje kwamen maken en hulp aanboden. Fransen doen dit nooit. In de stad gegeten en om 23.00 uur lekker gaan slapen. Het was intussen weer wat frisser geworden.

19-6-02

Om 10.00 uur vertrokken. Donker weer, niet koud. Het begon al snel te regenen. Niet hard, maar wel langdurig. Regenkleding aangetrokken. Besloten door te roeien en in de boot te eten. Ondanks regen mooi roeiweer. In de loop van de middag werd het droog, maar het bleef bewolkt. Weinig scheepvaart. De sluizen zijn geautomatiseerd en we hebben een zendertje meegekregen, waarmee we ze kunnen bedienen. In de sluis moet je dan een stang opduwen, waarna de schutting begint. Bij ons lukte het enkele keren niet. Er bleek een oog voor de sluis te zitten en daar voeren wij onder door. We gaan nu staan en zwaaien met de riemen en dan gaat het goed. In Joigny sur Meuse zou een camping zijn, maar deze bleek opgeheven. Plekje gevonden bij picknicktafels. Soep met brood gegeten en daarna een biertje gedronken in het dorp. Net op tijd, want de sluitingstijd was 21.00 uur. Om 22.00 uur gaan slapen. We lagen nog niet, of er barstte een enorm onweer los met hevige regenbuien. We hoorden de schapen blaten. Volgens Hilde waren het Nederlandse, omdat ze hetzelfde geluid maakten als bij ons.

20-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. De regen was net opgehouden. Konden de tent redelijk droog inpakken. Wat ben je al met kleine dingen blij. Boot leeg gehoosd. Vader zwaan, die gisteren nog boos naast ons zwom, kwam met vrouw en kinderen bijna kopjes geven. Kennelijk gewend om wat te krijgen. Helaas hadden we niets meer. Uit boosheid begon hij me nat te spatten. Om 10.00 uur vertrokken. Lekkere temperatuur. Weinig wind, tegen. Soms wat regen. We hadden een ontmoeting met twee Nederlandse wherry's, die stroomafwaarts gingen. Wij gingen de sluis uit, zij er in. Weinig tijd voor iets anders dan vriendelijke woorden. Ik realiseer me, dat ik tot nu toe nog niets over de stroom gezegd heb. Er is weinig stroom en ik schat het op ongeveer twee kilometer per uur. Wij roeien vijf tot zes kilometer per uur, dus we merken er wel wat van. Om 13.00 uur in Charleville-Mezieres inkopen gedaan en geluncht. Prachtig stadje met mooi centraal plein. Doorgeroeid tot La Flize. Daar bij roeivereniging mooi grasje gevonden. We mochten er van een vriendelijke, trainende meneer ons tentje opzetten. Soep met brood, koffie en sigaar. Gewandeld en om 22.30 uur gaan slapen.

21-6-02

Om 7.00 uur opgestaan. Vertrouwde de ligplaats van de Tjirk niet helemaal met oog op de golven van voorbijvarende schepen. Er passeerden twee spitsen en dat gaf geen problemen. Om 9.00 uur vertrokken. Steeds minder scheepvaart. Prachtige natuur. Het weer was wat nevelig. In een sluis kregen we van een Nederlandse mevrouw op de motorboot "Shalom," een tablet chocola met een kaartje waarop stond: "heel knap." Aardig en lekker. Het weer werd steeds beter. Om 13.00 uur in Sedan gearriveerd. We wisten nog van onze vorige tocht, dat hier een leuke camping was, waar we goed een wasje konden doen. Mochten het tentje aan de waterkant opzetten. Een Nederlandse mevrouw vond, dat we haar uitzicht belemmerden. Hebben het daarom maar iets verplaatst. Kaarten en postzegels gekocht, was gedaan en gedoucht. Uitgenodigd door John en Carol, een Amerikaans echtpaar, voor een drankje. Hij bleek oceanograaf te zijn. Zij woonden op hun boot, als hij werk in Europa had. Ze hadden hun boot in Nederland gekocht en de vaste ligplaats was Loosdrecht. Opvallend hoeveel buitenlanders hun schip in Nederland kopen. Ook opvallend was, dat vooral de buitenlanders belangstelling hadden voor onze roeitocht en de Fransen slechts zelden. Na het bezoek bij Italiaan gegeten, kaarten geschreven en om 22.00 uur gaan slapen.

22-6-02

Om 7.00 uur opgestaan. John en Carol vertrokken op dat moment. Hij moest voor zijn werk naar Nancy. Mijn telefoon was opgeladen bij een Engelsman, die mij dat had aangeboden. Hij vroeg me waar we vandaag naar toe gingen. Ik zei hem, dat we dat eigenlijk nooit wisten. Hij noemde dit, "glorious uncertainty." Mooie term vond ik. Zo had ik het nooit bekeken. Met de schipper van de Shalom gesproken over de route vanaf Toul. Was op onze kaart niet duidelijk. Hij wist er veel van en we denken het nu te weten. Om 10.00 uur vertrokken. Heerlijk weer, matige wind tegen. In de eerste sluis

geschut met twee Duitse schepen. Ze waren vooral bang, dat ik krassen op hun schip zou maken. Dat ze mij bijna pletten, interesseerde hun blijkbaar niet. Enfin, we zijn geschut. Om 14.00 uur in Mouzon geluncht en cola gekocht. We drinken aan boord cola en water. Verder geroeid naar l'écluse d'Alma. Vlak achter deze sluis een fantastisch plekje bij een picknickplaats gevonden. Er lag nog een Nederlands echtpaar met een kleine Doerak. We hoorden ze op een gegeven moment mompelen: "en dan denken wij, dat we eenvoudig op reis zijn." Tja, altijd baas, boven baas. Het waren aardige mensen. Ik mocht hun zwemtrapje gebruiken en kreeg daarna een ketel warm water om na te spoelen. Soep met brood, koffie met sigaar toe. Wat een rust. Gewandeld en om 22.00 uur gaan slapen.

23-6-02

Goed geslapen en om 7.30 uur opgestaan. Fris, maar goed weer. Weinig wind, natuurlijk tegen. Tot nu toe nog geen dag wind mee gehad. Besloten Dun sur Meuse te halen. Tegen onze gewoonte, maar we herinnerden ons daar een prima plekje om te kamperen. Weer nauwelijks scheepvaart. Om 12.00 uur sluis bij Inor gepasseerd. Vorige keer voortreffelijk gegeten in een chauffeursrestaurant. Toch maar doorgeroeid, want Dun was meer dan dertig kilometer en dat is voor ons een eind. Onderweg brood met cola en water al varend genuttigd. Moesten in sluis kwartier wachten op achteropkomend motorjacht. Bleek Duitser, aardige mensen deze keer. Ze moesten bij de volgende sluis op ons wachten. Om 17.30 uur Dun sur Meuse bereikt en om 18.00 uur stond de tent. Gedocht in havengebouwtje Konden alleen nog frites eten aan het lac vert, een meertje met een drukke camping. Wel met bolognaise saus, waar krijg je dat nog? Bij de tent koffie gedronken en genoten van de duidelijk hoorbare gesprekken van een ouder echtpaar op een motorboot. Ze deden niets anders dan kibbelen. Er kwam werkelijk geen vriendelijk woord aan te pas. We hopen zo niet te worden, maar wie weet. Kaarten geschreven en om 22.00 uur gaan slapen.

24-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Inkopen gedaan en om 10.00 uur met enkele andere boten geschut. Opvallend veel Nederlanders. Mooi weer. Voor het eerst windje mee. Ging vlot. Alleen de sluisen nemen veel tijd. Steeds werd gewacht op achteropkomende schepen. Heerlijk geluncht in de Vieux Moulin te Vilosnes. Vertrokken om 15.00 uur. Onderweg Amerikanen ontmoet met een opgebouwde klipperaaik. Ze was in het bezit van elf Amerikaanse families, die elkaar afwisselden. Gekocht in Nederland en nog altijd voor onderhoud naar Zwartsluis. Om 18.00 uur sluis twee en twintig gepasseerd. Mochten hier kamperen. Prachtig plekje. Geen kroeg, dus soep met brood en koffie. Gewandeld en om 22.00 uur gaan slapen.

25-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Koude nacht. Het water in de tank was erg koud. Eentonig, weer prachtig weer, wind tegen. Schitterend uitzicht. Grote roofvogels gezien. Volgens ons een adelaar en een zwarte wouw, vanwege zijn gevorkte staart. Slechts enkele pretpromen gezien, zoals mijn vriend Koos motorjachten altijd noemt. Al dagen geen vrachtaart

meer. Om 14.00 uur Verdun bereikt. Ik moet altijd aan de een miljoen soldaten denken, die hier in de eerste wereldoorlog gesneuveld zijn. Op een terras lasagne gegeten. Mensen uit Dokkum ontmoet, die ons gefotografeerd hadden. Adres gegeven, foto's worden opgestuurd. Inkopen gedaan en doorgeroeid naar sluis vijftien in Grand Rattentout. Tentje in hetzelfde plantsoen opgezet, waar we op onze vorige reis ook hadden gestaan. In kroegje bier en tonic gedronken met een sandwich. Om 22.00 uur gaan slapen.

26-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Koude nacht en daardoor lekker geslapen. Door sluis gegaan en daarna ingeladen. We konden n.l. gisteravond niet meer schutten en het plantsoen lag aan de andere kant. Prachtig weer, wind tegen. Besloten tussen de middag niet te stoppen, maar zo snel mogelijk naar Toul te varen om een autorisation voor de branche sud te regelen. Het was ons gebleken, dat we alleen voor de branche nord geautoriseerd waren. Stom. Onderweg broodje gegeten in de Tjirk. Alles ging vlot. Om 19.00 uur Sampigny bereikt. Vijf en dertig kilometer op een dag en dat met al die sluizen. Lang niet gek. Mooi plekje bij picknicktafel gevonden. Geen kroeg meer open, dus soep met brood en koffie toe. Voeten gewassen in de Maas en om 22.00 uur gaan slapen.

27-6-02

Om 7.30 uur opgestaan. Opnieuw prachtig weer, wind tegen. In Commercy geluncht op een terras en vandaar naar Nancy gebeld voor de autorisation. Lastig om in het Frans te converseren. Vriendelijke meneer. Geregeld. In een goed humeur inkopen gedaan. Om 17.00 uur sluis een van de branche nord gepasseerd. Een mijlpaal. Canal de la Marne au Rhin opgevaren richting Toul. In Pagny sur Meuse een mooi grasje gevonden bij halte fluviale. Troffen hier de motorboot Njord. De schipper vertelde ons, dat er nog twee roeiers onderweg waren naar de Middellandse Zee. Hij had hen ontmoet in de sluis van Lanaken. Ik vertelde hem, dat wij dat geweest waren. Volgens hem was dit niet zo, want het was een bootje met twee mannen. Dat klopte, want toen was Koos aan boord. Na dit misverstand opgehelderd te hebben, zijn we gaan eten in een chauffeursrestaurant. Daarna was gedaan en om 22.00 uur gaan slapen.

28-6-02

Lekker geslapen en om 7.30 uur opgestaan. Weer mooi weer, wind tegen. Er werd verteld, dat de sluiswachters weer eens staakten. Toch maar vertrokken. Een lange tunnel van ongeveer een kilometer genomen. Ging prima, want was verlicht. Geen staking. Elf geautomatiseerde sluizen genomen. Om 14.00 uur in Toul gearriveerd. Opnieuw een mijlpaal, want hier vertrokken we zeven jaar geleden voor onze tocht naar Maastricht. Tentje in de jachthaven opgezet en inkopen gedaan. Patat gegeten en gesproken voor radio Fryslân. 's Avonds gegeten in la Belle Epoque. Trendy maar goed. Om 23.00 uur gaan slapen.

29-6-02

Geen leuke nacht gehad. Ik werd wakker van geritsel en zag iemand een van onze plastic bakken uit de voortent trekken. Snel de tent uit en er achteraan. Niemand meer te zien. Vond nog wel een slapende zwerver, maar geen bak. Slecht geslapen. De pest in. Fantasieën over wat ik gedaan zou hebben, als ik de rover gepakt had. Vertel ik maar niet. Gelukkig bevatte de bak vooral voedingsmiddelen, maar ook de bekers en ons enige mes. Aan het laatste was ik gehecht, want ik gebruikte dit al in mijn studententijd. Bij supermarkt alles nieuw gekocht voor vijf en dertig euro. Vooral het vinden van een goede bak viel niet mee. We hebben het niet aangegeven, omdat dat te veel tijd kostte. Om 11.00 uur vertrokken. De Moezel was prachtig en wat een enorme sluizen. Nietig ben je daar bij zeven meter verval. Aangekomen bij sluis zeven en veertig bleken daar een groot aantal jachten al geruime tijd te wachten. Sommige al drie dagen. Alweer vanwege een staking. Morgen zou hij weer open gaan. Het aardige is, dat we steeds jachten inhalen, die ons ver voor waren. Tentje bij sluisterrein opgezet, soep met brood gegeten en koffie toe. Gewandeld en om 22.00 uur gaan slapen.

30-6-02

Om 8.00 uur opgestaan en om 9.00 uur geschut. Met de vele sluisstakingen begrepen we eindelijk, waar de uitdrukking voor schut staan vandaan kwam. Na vijf kilometer bij sluis vijf en veertig opnieuw staking. Hier het tentje maar opgezet. Er kwam nog een Nederlands jacht bij ons liggen. Het bleken Kees en Marianne de Haas te zijn met wie we ook in de sluis van Lanaken hadden gelegen. Ze nodigden ons aan boord om de finale Brazilië-Duitsland te zien. Paar biertjes gedronken, een weldaad met dat warme weer. Daarna gewandeld en in een dorpje inkopen gedaan. De bakker was open op zondag, het restaurant niet. Gezwommen in de Moezel. Uitgenodigd door Marianne en Kees voor een barbecue. Uitzonderlijk gezellig. Veel gelachen. Hilde wordt morgen opgehaald door Jan Huitema om de kleinkinderen en kinderen weer eens te zien en de tuin te behartigen. Besloten werd, dat Marianne mee zou rijden, want die moest ook her en der wat knuffelen. Om 22.30 uur gaan slapen.

1-7-02

Om 7.00 uur opgestaan. Iets ander weer. Bewolkt en een stevige bries tegen. Steeds met Kees en Marianne de sluizen genomen. Ze wachtten ons bij de volgende sluis op en wij konden dan direct schutten. Het ging zo veel sneller dan wij dachten. We besloten Charmes te halen. Dit betekende acht en twintig kilometer en vijftien sluizen. Kees stelde voor een achteruitkijkspiegel op de Tjirk te monteren, dan hoefde ik mijn nek niet steeds te verdraaien. Besloot het nog maar even zo te laten. We slaagden er in om twee motorboten voor te blijven en dat stimuleerde ons zeer. Om 17.00 uur bereikten we Charmes. Bij de sluis stonden Jan Huitema en Kees Dros ons op te wachten. Marianne heeft ons nog op een heerlijk maal vergast en daarna zijn Hilde, Marianne en Jan vertrokken. Tentje aan de waterkant opgezet en samen met Kees nog wat gedronken in Charmes. Nog even gedoucht en om 22.30 uur gaan slapen.

2-7-02

Om 7.00 uur opgestaan. Afgelopen nacht continu regen gehad. Bij het opstaan was het droog. Ontbeten, ingepakt en gaan roeien. Even wennen. Kees moest zijn zit en slag nog vinden. Hij is gewend aan glijbanken en riemen, die je moet draaien en hij dacht, dat hier ook een zekere techniek voor nodig was. Het duurde even voor hij door had, dat dit niet het geval was en dat je gewoon moest roeien. Daarna ging het prima. We gingen gelijk op met een Engels paar in een opgebouwde praam. Het was een aardig, excentriek stel. Ze hadden hun boot gekocht in Zeewolde en wilden nu richting Middellandse Zee. In eerste instantie lagen we ook nog met een Frans echtpaar in de sluis, maar die schudden ons op een onaardige manier af door snel vooruit te varen en zich alleen te laten schutten. Vonden het zeker te lastig om met drie schepen in de sluis te liggen, hoewel dit gemakkelijk kon. Om 15.00 uur thee gekregen van de Engelsen. Veel melk, typisch Engels. In de laatste sluis voor Epinal de Fransen ingehaald en weer samen geschut. De Franse mevrouw verloor daar een pikhaak. Hebben kwaad met goed vergolden en die voor haar opgepikt. Om 17.00 uur Epinal bereikt. Matig weer gehad met veel wind tegen. Hoorden dat sluis twintig veertien dagen gesloten zou zijn wegens reparatiewerkzaamheden. Vervelend, want zo veel tijd hadden we niet. Het zou ons de reis kunnen kosten. Met de havenmeester gesproken en voor de volgende dag een trailer geregeld. Een remorque heet dat in het Frans. Weer wat geleerd. Tentje opgezet in plantsoen en in capitainerie heerlijk gegeten. Om 24.00 uur gaan slapen.

3-7-02

Uitgeslapen tot 9.00 uur. We hadden geen haast, want we konden de trailer pas in de middag krijgen. Dreigend weer en harde wind. Inkopen gedaan en in capitainerie geluncht. Werden benaderd door journaliste van een plaatselijke krant, die alles van onze tocht wilde weten. Zouden met foto geplaatst worden. Of dit ook gebeurd is weten we niet. Om 15.00 uur boot op de trailer van Gerard Aubert getrokken. Hij was de baas van de capitainerie en een ontzettend aardige vent, die ons gratis naar de plaats van bestemming heeft gereden. Het werd Fontenoy, omdat pas hier weer geschut kon worden. Hier ontmoetten we Henk Kuilder, een Nederlander, die daar een botenverhuurbedrijf beheerde. Hij gaf ons een zender om de sluizen te bedienen. Mochten daar het tentje niet opzetten. Paar kilometer geroeid en een prachtig plekje bij een sluis gevonden. Het tentje was nog niet opgezet, of het begon fors te regenen. Gezellig in de tent soep met brood gegeten en koffie met een sigaar toe genomen. Ondertussen gepraat over dingen waar mannen over praten. Gewandeld, Inne, de vrouw van Kees gebeld en om 22.00 uur gaan slapen.

4-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Even lekker gezwommen en daarna ontbeten. Om 9.30 uur met twee leuke Vlaamse jongens geschut. Ze wilden naar Antwerpen en probeerden het nu via de Marne. Geen zin om veertien dagen op sluis twintig te wachten. Nog een gratis consult gegeven, omdat een van de jongens gevallen was en last had van zijn hiel.

Geluncht in restaurant aan het water. Prima. Onderweg werd in een sluis naar onze autorisation gevraagd. Geen probleem. Om 17.00 uur Corre bereikt, de laatste plaats voor de Saône. Aan boord genood bij Australiërs, die ook al in Nederland een schip hadden gekocht. De Laak heette het schip. Twee biertjes gedronken en tentje opgezet. Een Duitser, die daar met een zelfgebouwd houten schip lag, riep zijn vrouw om te zien hoeveel spullen er uit de Tjirk te voorschijn kwamen. Ze vonden het onvoorstelbaar. Gewoon een kwestie van goed pakken. Inkopen gedaan en lekker buiten soep, kip met brood en een glas witte wijn tot ons genomen. Door velen gefotografeerd. Iedereen vindt het nauwelijks te geloven, dat we alles geroeid hebben. Enfin, ik ben niet gaan roeien om het geloof te verspreiden. De Duitse schipper waarschuwde ons voor de mistral op de Rhône. We zien wel. Koffie met een sigaar en om 22.00 uur gaan slapen.

5-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Brood gehaald en ontbeten. Om 9.30 uur vertrokken. Moesten eerst nog voor de Australiërs en de Duitsers heen en weer roeien, want ze wilden foto's maken. Laatste sluis van het canal de l'Est branche Sud genomen, zender ingeleverd en de Petite Saône opgevaren. Weer een mijlpaal. Nog twee rivieren te gaan, nog acht honderd zestig kilometer. Prachtig weer, natuurlijk wind tegen. Voor het eerst stroom mee, al was het hier nog nauwelijks merkbaar. Van nu af aan zouden we in de sluizen dalen. Heerlijk geroeid door een mooi glooiend landschap. Bomen en weiland. Ook weer wouwen gezien. Eindelijk niet om de paar kilometer een sluis. In totaal vier sluizen genomen. We moesten daarvoor onder een hangende slurf doorvaren en deze een kwart slag draaien. In de sluis moest een blauwe stang naar boven geduwd worden en dan werd de schutting in gang gezet. Aan de kant staan kilometerpaaltjes. We begonnen op vier honderd zeven. Om 17.30 uur waren we bij drie honderd een en tachtig. Daar was een jachthaventje, dat beheerd werd door een aardig Duits echtpaar. We mochten hier ons tentje opzetten en konden er ook eten. Dat hebben we gedaan met bier en wijn. Daarna gedoucht, gewandeld en gaan slapen om 22.30 uur.

6-7-02

Vannacht veel regen. Om 8.00 uur opgestaan. Grauwe lucht, miezerig. De baas van de jachthaven nodigde ons uit binnen te ontbijten. Met graagte aanvaard. Tent vochtig ingepakt en om 10.30 uur vertrokken. Niet koud, weinig wind, tegen. Om 14.00 uur aangekomen in Port sur Saône. Geld getrokken, gegeten en inkopen gedaan. Om 15.30 uur weer gaan roeien. In de eerstvolgende sluis was ik mijn stuurboordsriem kwijt. Na de schutting is Kees terug gelopen en hij vond de riem aan de andere kant van de sluis. Snap niet hoe dit kon gebeuren. Oppassen in het vervolg. Om 18.00 uur de tunnel van Saint Albin bereikt. Hier stond een bord met het opschrift: "Franchissement interdit pour bateaux en rames." Begrepen het maar niet. Zwemvesten aan en de tunnel in geroeid. Het licht stond op groen. Halverwege kwam ons een motorboot achterop. Lichtsein gegeven. Ging probleemloos. Om 19.00 uur een plekje in een weiland gevonden. Hebben naar de eigenaar gezocht, maar vonden niemand. Aangenomen, dat het een aardige man zou zijn. Soep met brood en koffie. Daarna wijn met een sigaar. De wijn hadden we die ochtend bij het vertrek uit de jachthaven van een Duitser gekregen met goede wensen voor de rest

van de tocht. Om 22.00 uur gaan slapen. Tenminste dat dachten we, want opeens stond er een stel koeien om de tent. We meenden goed gekeken te hebben, maar kennelijk niet goed genoeg. Ik heb één ervaring met een koe, die door mijn tent stapte en dat is genoeg. Dus alles snel ingepakt en naar de overkant geroeid. Tentje in donker opgezet en nog een glas wijn gedronken. We begrepen nu de term:” la vache qui rit”

7-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Goed weer, wind tegen. Lekker geroeid. Uitgebreid geluncht in Auberge de Paris. Hebben er deze keer twee uur voor genomen. Biertje en wijn er bij, wat wil je nog meer? Heerlijk op het terras. Om 15.00 uur verder geroeid tot Savoyeux. Mochten in jachthaven tentje opzetten. Vlakbij was de volgende tunnel. Na soep met brood en koffie naar Savoyeux gewandeld. Een mooi historisch plaatsje met o.a. een goed bewaard washuis. Daarna terug gelopen naar de ingang van de tunnel. Dit bleek geen sinecure. We moesten ons door braamstruiken worstelen en dat leverde enige schrammen op aan onze blote benen. Weer het bord met franchissement interdit pour bateaux en rames. Daarna gedoucht en om 23.00 uur gaan slapen.

8-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Gevraagd wat franchissement interdit betekende. Onze bange vermoedens werden bewaarheid. Verboden toegang. Als we gesleept werden, waren we dan nog steeds een bateau en rames? We besloten, dat dit niet het geval was. In contact gekomen met Duitsers in een huurboot, die ook door de tunnel moesten. Ze wilden ons wel slepen. Dus zwemvesten aan en vast gemaakt. In de tunnel in canon Frères Jacques gezongen. Klonk fantastisch. In de eerstvolgende sluis werd gevraagd naar onze autorisation voor de Saône. Had ik niet. Ik had wel een brief geschreven naar de kanaal autoriteiten in Lyon met het verzoek ons een autorisation te sturen, maar nooit antwoord gekregen. Gemakshalve heb ik toen maar aangenomen, dat het niet nodig was. Deze gemakzucht bleek me nu op te breken. Gelukkig had ik wel een kopie van de brief bij me met een kopie van de aanbevelingsbrief van de Spiegel der Zeilvaart. De wat pinnige vrouwelijke sluiswachter vond dit niet genoeg en sprak ons bestraffend toe. Gek, maar ik heb vaak het gevoel, dat veel sluis-en brugwachters lijden aan autoriteitsconflicten. Al zou je hier misschien beter kunnen spreken van autorisationsconflicten. In elk geval werd ons op het hart gedrukt, dat we ons moesten melden bij het kantoor van de VNF (Voies Navigables de France) in Gray. Dreigend zei ze nog, dat ze hen zou bellen. Hilde in Sneek gebeld om vandaar pogingen te doen om alsnog een autorisation voor de Saône en de Rhône te verkrijgen. Onderweg ingehaald door onze Australische vrienden. Om 16.50 uur in Gray gearriveerd. Het kantoor van de VNF was nog net open. We werden voorgeleid aan Christine, die net aan het telefoneren was en volgens ons een lastig gesprek voerde met haar vriendje. Ze koelde haar frustratie op ons en zei in eerste instantie, dat we onder geen voorwaarde een autorisation kregen. We toonden begrip voor haar reactie en probeerden haar het gevoel te geven, dat er ook best nog aardige en betrouwbare mannen bestonden. Kennelijk kwam dit over, want we voelden haar weker worden en tenslotte kregen we een vrijgeleide tot Auxonne. Daar moesten we ons dan opnieuw melden. Daarna bier gedronken op een terras met Judi, Peter en Lawrie, onze

Australische vrienden. Inkopen gedaan en bij een pizzeria gaan eten. Troffen daar de Duitsers, die ons gesleept hadden. Gezellige avond gehad, veel gezongen en iets te veel gedronken. Moesten om 22.00 uur nog een plekje voor onze tent vinden. Om 22.30 uur in het donker iets gevonden. Waren in onze iets te uitbundige stemming nog tegen een paaltje geroeid. Liep goed af, geen schade. Om 23.30 uur gaan slapen.

9-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Redelijk weer, wind tegen. Geluncht in restaurantje aan het water. Om 18.00 uur in Pontailier sur Saône aangekomen. Konden tentje op een camping aan de waterkant opzetten. Dreigend weer, gerommel in de verte. Volgens campingbeheerder orage voorspeld. Daarom niet onder een boom gaan staan. In het restaurant bij de camping gegeten en om 22.00 uur gaan slapen.

10-7-02

Veel regen de afgelopen nacht. We zouden Hilde en Inne (de vrouw van Kees) in Auxonne ontmoeten. Dat was maar twintig kilometer, dus we hadden geen haast. Zijn daarom blijven liggen tot een uur of negen. Het bleef echter regenen en we zijn toen toch maar opgestaan. Ontbeten onder een afdakje bij het restaurant. De regen nam wat af. De Tjirk maar eens een grote beurt gegeven. Het is verbazend wat er zich onder de vlonders verzamelt. Tent redelijk droog ingepakt en om 12.00 uur vertrokken. Het weer werd steeds beter. Om 17.30 uur in Auxonne aangekomen. Mochten bootje bij Club Nautique laten liggen. De goed Engels sprekende zeilinstructeur vroeg me waarom ik deze roeitocht maakte. Dat heb ik mezelf ook vaak afgevraagd, maar een goed antwoord heb ik niet. Pielen met bootjes heeft altijd een grote rol gespeeld in mijn leven. Toevallig houdt mijn Hilde ook van roeien en zijn we van lieverlee langere tochten gaan maken. En zo is het gekomen. Vervolgens de spullen naar een nabij liggende camping gebracht, waar Hilde en Inne inmiddels ook gearriveerd waren. Beide tentjes opgezet en in Auxonne gaan eten. Gedoucht en om 22.30 uur gaan slapen. Onder de douche nog een prachtig gesprek gehoord tussen twee Nederlandse kinderen, die zich beklaagden over de eenvoud van de camping. Volgens hen zocht hun moeder altijd een 0-sterren camping uit en ze vreesden, dat het nog wel erger zou worden. Morgen zouden ze vast ergens in de wildernis staan om daar te gaan wandelen. Het trok hun duidelijk niet aan en ze maakten plannen om hieraan te ontkomen.

11-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Vandaag ga ik met Inne roeien, die het ook wel eens wil proeven. Goed weer, wind tegen. Besloten tenten te laten staan. Kees en Hilde zouden ons uit St Jean de Losne halen. Inne had de slag snel te pakken. Lekker geroeid. De rivier werd steeds breder. Het was Hilde gelukt een autorisation voot de Saône en de Rhône te krijgen. Er was echter een probleem. Deze gold wel voor het varen op de rivieren, maar niet voor de sluizen. De meneer in Lyon wilde daar geen toestemming voor verlenen, want hij vond de sluizen te gevaarlijk voor zo'n klein bootje. Onzin, maar wat moet je. Hij zei, dat er overdraagplekken waren. Helaas is de Tjirk daar te zwaar voor. Dus we

moesten maar proberen ons er wat door te kletsen. In elk geval werd er vandaag niet naar de autorisation gevraagd. Het moet je soms ook wat mee zitten. We werden ingehaald door een schouw met Duitse vlag. Voor het eerst in Frankrijk een andere platbodem ontmoet. Om 14.30 uur in St Jean aangekomen. Onze Australische vrienden lagen hier ook. Aan boord genood en een biertje gedronken. Afgehaald door Kees en Hilde. Kerk in St Jean bekeken en naar Auxonne gereden. Bij de tent gezellig wijn gedronken en daarna in de stad gaan eten. Inne kreeg een stuk vlees, dat niet goed rook en smaakte. De kok zei, dat dit onmogelijk was, omdat hij het van dezelfde bout gesneden had als de rest. Merkwaaardige reactie, maar we konden er weinig mee. Gedoucht en om 22.30 uur gaan slapen.

12-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Gevieren ontbeten. Daarna hebben Kees en Inne ons naar Saint Jean gereden. Koffie gedronken bij Judi en Peter. Roerend afscheid genomen. Ze gingen het Canal du Rhone au Rhin op. Adressen gewisseld en gaan roeien. Na tien dagen weer met Hilde op pad. Slag direct goed. Goed weer, wind tegen. Na St Jean begint de Grande Saône. De sluizen zijn hier veel groter, zo'n honderd en vijftig meter lang. Bij de eerste sluis maakte de sluiswachter geen problemen. Elke keer weer spannend, of er naar de autorisation gevraagd zal worden. Zo twee sluizen gepasseerd. Om 19.30 uur in Verdun sur le Doubs aangekomen. Leuke camping aan het water. Tentje opgezet en nog heerlijk gegeten op een terras. Gedoucht en om 23.00 uur gaan slapen.

13-7-02

Veel regen die nacht. Wekker ging om 7.00 uur. Nog steeds regen. Zijn maar blijven liggen. Ook lekker op zijn tijd. Geleidelijk werd het droger. Inkopen gedaan. Morgen is het veertien juli en dan is in Frankrijk alles dicht. Mooi stadje dat Verdun. We hebben helaas nooit veel tijd om rond te snuffelen. We benutten elke mogelijkheid om te roeien, want je weet nooit wat je nog te wachten staat. Misschien overdreven, maar we willen nu eenmaal ons doel bereiken. Om 11.30 uur vertrokken, nagewuifd en nagekeken door vele campingbewoners. Het weer knapte op. Matige wind, tegen. Voor het eerst in Frankrijk een dag zonder sluizen. Om 18.00 uur aangekomen in Chalon sur Saône. Aangelegd bij een camping. Ik vertrouwde de ligplaats niet erg. Terecht bleek, toen een weer eens veel te snel varende motorboot voorbij kwam. Ik kon nog net op tijd afduwen en weg roeien, anders had ik zeker schade gehad. Een eindje terug gevaren en bij de Yacht-club Chalon sur Saône gevraagd of we daar mochten liggen. Vriendelijk ontvangen. Het mocht en er was ook een grasje voor de tent. Net op tijd alles klaar, want het begon weer fors te regenen. Gezellig soep met brood en koffie met sigaar in de tent gebruikt. Gewandeld en het vuurwerk van Quatorze Juillet bekeken. Om 22.30 uur gaan slapen.

14-07-02

Om 8.30 uur opgestaan. Ander weer. Kouder, geen zon en harde wind. We geloofden het nauwelijks, maar uit de goede richting. Dat was geloof ik de tweede keer. Een vriendelijke heer bood ons de douche in het clubgebouw aan. Met graagte aanvaard.

Heerlijk. Er was een regatta die dag. Wel een verschil met Nederland. Er worden hier hele kleine rondjes gezeild. Noodgedwongen natuurlijk. Om 11.00 uur vertrokken. We moesten in Chalon sur Saône een uur wachten. Er was een race voor waterscooters en daarvoor was de rivier afgesloten. Aangelegd, koffie gedronken en gekeken. Best opwindend eigenlijk, al heb ik normaal gesproken de pest aan die dingen. Om 12.00 uur verder geroeid. Toenemende wind met fikse golven. Zeker windkracht zes. Ik ben voorzichtig in mijn schatting, want ik weet, dat je snel te hoog schat. De Tjirk surfte over de golven. Geen drup aan boord. Het was zwaar werk om hem recht te houden. We hebben geen roer en moeten het met de riemen doen. Voor het eerst moest ik Hilde coachen en aanwijzingen geven aan welke kant ze het hardst moest trekken. In normale omstandigheden kan zij gelijkmatig roeien en stuur ik bij. Om 13.30 uur al varend geluncht. Daarna verder gesurft. Bij Gigny vonden we om 16.30 uur een prima ligplaats in een oude sluis. Deze was ingericht als jachthaven en werd beheerd door een Duits echtpaar. Er was een mooi grasje, waar we het tentje mochten opzetten. Vanwege de harde wind hebben we het ook nog aan een boom vast gezet. In de capitainerie gegeten. We prezen ons gelukkig, want tegen deze wind hadden we nooit op kunnen roeien. Gewandeld en om 22.30 uur gaan slapen.

15-7-02

Om 8.00 uur opgestaan. Harde wind en regen vannacht. Verbaasd, dat het tentje het zo goed houdt. Om 1.00 uur wakker geworden van motorgeronk en stemmen. Het bleek een motorboot te zijn, die nog aan kwam. Zeker de bloemetjes buiten gezet op Quatorze Juillet. Het was Nederlands weer. Donkere luchten en harde wind. Afscheid genomen van de vriendelijke Duitser en om 10.00 uur vertrokken. Wind mee. Hard, maar niet zo hard als gisteren. In Tournus een croque monsieur gegeten en inkopen gedaan. Een Zwitser met een huurboot toonde zich verbaasd over onze manier van reizen. Zijn verbazing steeg, toen hij merkte, dat we gingen roeien. Tot dat moment meende hij nog , dat we een motortje hadden. Hij holde naar zijn boot en haalde zijn filmtoestel. Het ging weer snel. Wel geregeld buien. Om 17.00 uur drie en dertig kilometer afgelegd. Gemeerd bij een drijvende steiger met een grasje. Gerekend op soep met brood. Er bleek vlakbij een restaurant te zijn, waar we heerlijk gegeten hebben met uitzicht op de Saône. Verrassend. Kaarten geschreven en om 22.00 uur gaan slapen.

16-7-02

Om 8.00 uur opgestaan. Continu regen de afgelopen nacht. Het bleef miezeren en de regen nam zelfs weer toe. Geschoren en gewassen in de Saône. Tent nat ingepakt. Altijd vervelend. Om 10.30 uur vertrokken. Zwakke wind, wel mee. Steeds buien. Weinig scheepvaart. Enkele spitsen en nauwelijks pleziervaart. In Macon heerlijk geluncht in het restaurant l'Autre Rive, een aanrader. Daarna verder geroeid. Prachtig, de bergen in nevelen gehuld op de achtergrond. Om 18.00 uur Thoissy bereikt. Op camping plekje vlak bij de boot gevonden. Hoewel we de tent in een plastic zak hadden gedaan, bleek hij toch wat te hebben doorgelekt. Enkele natte plekken in de slaapzakken waren het gevolg. Alles was wat vochtig. Ook deze avond weer regen. Gezellig soep met brood in de tent genuttigd. Koffie met sigaar toe. Even gewandeld en om 22.00 uur gaan slapen.

17-7-02

Om 8.30 uur opgestaan. De hele nacht regen en niet zo weinig. De grond nam het water gelukkig goed op. Het begon wat op te knappen. Ontbeten en bootje leeg gehoosd. Het water stond boven de vlonders. Tentje redelijk droog ingepakt en om 11.30 uur gaan roeien. Bij de eerste sluis problemen. De sluiswachter riep: "interdit." Pas toen we met onze autorisation zwaaiden werd de stemming wat beter en werden we binnen gelaten. Gelukkig vond hij het niet nodig hem te lezen. Weer lagen we alleen in de honderd en vijftig meter lange sluis. Vreemd, dat die Fransen zo moeilijk doen over roeiboten. In Nederland zijn de sluizen veel voller en doet niemand moeilijk. Hier moet je zwemvesten dragen, anders word je niet geschut. Dat geldt trouwens voor iedereen. Het weer werd steeds beter. Nog een enkel buitje en zwakke wind van achteren. Om 14.00 uur aan gelegd bij ponton in Montmerle. Inkopen gedaan en frites gegeten. Door een Duits echtpaar in de boot voor ons uitgenodigd op de koffie. Gezellige mensen, die een groot deel van het jaar op hun boot verbleven. Om 15.30 uur vertrokken. Prima roeiweer en steeds warmer. Om 18.00 uur Jassans-Riottier bereikt. Daar een mooi plekje gevonden op een camping, weer vlak bij de boot. Nog veertig kilometer naar Lyon. Alles gelucht en gedroogd. Soep met brood, koffie met sigaar toe. Kleren gewassen, gedoucht en om 22.00 uur gaan slapen.

18-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. Tent wat dom neer gezet, in de schaduw. Wilde niet goed droog worden. Vochtig ingepakt. Om 10.00 uur vertrokken. Prachtig weer, matige wind mee. Lekker geroeid. De stroom was opvallend veel sterker dan voorgaande dagen. Oorzaak regen? Om 12.00 uur in Trevoux aangekomen. Prachtig plaatsje met idyllische straatjes. Inkopen gedaan en uitmuntend gegeten op een terras. Om 14.30 uur weer gaan roeien en om 17.00 uur bij de laatste sluis van de Saône gearriveerd, de écluse de Couzon. De sluis bleef dicht, daarom gemeerd en Hilde er op afgestuurd met de autorisation. De sluiswachter bleek hierin niet geïnteresseerd. Hij bepaalde zelf wel of het mocht. In elk geval het mocht. Altijd weer bijzonder om alleen in zo'n enorme sluis te liggen. Waarom ze die gebouwd hebben bij zo weinig scheepvaart, is me een raadsel. Verder geroeid tot tien kilometer voor Lyon, waar we in een oude sluis dachten te kunnen overnachten. Bleek een oude troep te zijn, waar geen tent neer te zetten viel. Drie kilometer terug geroeid. Dit kostte tegen de stroom in een dik uur. Plekje gevonden aan de oever. Helaas bij een drukke weg, maar het was niet anders. Soep met brood, koffie met sigaar toe. Om 22.00 uur gaan slapen.

19-7-02

's Nachts beide wakker geworden van gekraak in de bosjes. Ik de tent uit en rond gelopen. Niets gezien. Slaapt toch niet meer zo lekker. Om 8.30 uur opgestaan. Prachtig weer. Matige wind mee. Om 10.00 uur vertrokken. Het bekende Ile de Barbe opnieuw gepasseerd en om 12.00 uur in Lyon aangekomen. Hier een kaart van de Petite Rhône gekregen bij de Service Nautique. Daarna de Rhône opgeroeid en al snel de eerste sluis

bereikt. We zaten in spanning of er naar de autorisation gevraagd zou worden. Het ging zonder problemen. Na de sluis een fikse stroom, het ging hard. Na ongeveer twaalf kilometer passeerden we een groot cruiseschip. Achter dit schip bouwden zich golven op, zoals we nog niet hadden meegemaakt. De Tjirk nam ze prachtig. Hilde vond het matig. Door de opwinding maakte ik een inschattingsfout. Direct hierna moesten we een brug passeren. Dit kon alleen aan bakboordszijde, want aan stuurboord was hij afgesloten door een richel, waar het water met enig geweld overheen gestuwd werd. Door de golven zaten we teveel aan stuurboord en het lukte ons niet meer om de opening te beroeien. We hadden niets in te brengen en werden dwars tegen de richel geduwd. Gelukkig lagen er wat takken voor, die ons afremden, maar we zaten wel vast, terwijl het water met geweld langs ons stroomde. We hebben eerst de riemen binnen gehaald uit angst deze te verliezen en daarna even nagedacht. Er was maar een mogelijkheid, over de richel. Ik ben uit de boot op de richel gestapt en heb haar verplaatst naar een plek zonder takken. Vervolgens heb ik de kop op de stroom gedraaid en ben weer ingestapt. Zo zijn we toen achterwaarts over de richel gesurft. Dit ging probleemloos. Hilde bleef rustig, maar was not amused. Ik merkte, dat ze haar vertrouwen in mij even kwijt was. Ze begon zich wat meer met de navigatie te bemoeien en dat kan natuurlijk niet. Door toe te geven, dat het mijn fout was geweest en dat ik er van geleerd had, dat de Rhône een rivier was, die respect verdiende, kon ik dit begin van muiterij de kop indrukken. Om 18.00 uur te Vienne een mooi plekje gevonden bij een halte fluviale. Tentje opgezet en lekker gegeten in een restaurant. Verdiend vonden wij. Om 22.00 uur gaan slapen.

20-7-02

Om 7.00 uur opgestaan. Mooi weer, stevige wind mee. Gezwommen, ontbeten en inkopen gedaan. Konden geen koffie krijgen. Dan maar thee. Vervelend voor een koffiedept als ik. Om 10.00 uur gaan roeien. Wat gaat dat snel op de Rhône. Op sommige stukken zouden we er nooit tegen op kunnen roeien. Het is dan koers houden en wachten op een rustiger stuk. Ongeveer zoals bij skiën op ijzige pistes. De tweede sluis zonder problemen gepasseerd. Ik had deze telefonisch opgeroepen en gezegd, dat we een autorisation hadden. Werd geaccepteerd en per slot van rekening sprak ik de waarheid. Om 17.00 uur bij de derde sluis problemen. De sluiswachter las onze autorisation uitgebreid en constateerde, dat we de sluis niet mochten passeren. Hij wenste hiervoor geen verantwoordelijkheid te nemen. Tenslotte mochten we aan boord van een Frans schip, dat ook in de sluis lag, terwijl de Tjirk er achter moest hangen. Levensgevaarlijke en halsbrekende toeren moesten we hiervoor uithalen, maar enfin, we kwamen er door. Toch vervelend. Geeft spanning voor morgen. Dit was het enige moment tijdens de gehele reis, dat ik het even niet zag zitten. Je bent zo afhankelijk van het type sluiswachter. Van Hilde kreeg ik niet veel steun, want die vond, dat ik het beter had moeten voorbereiden. Zoals meestal had ze gelijk. Om 18.30 uur bij halte fluviale te Andance gemeerd. Mooi grasje voor de tent. Water aanwezig. Soep met brood en daarna koffie en een biertje in kroegje genuttigd. Om 22.30 uur gaan slapen.

21-7-02

Om 8.00 uur opgestaan. Goed geslapen. 's Nachts veel wind en regen. 's Morgens werd het wat beter. Ontbeten met thee. Inkopen gedaan. Prettig, dat dit op zondag kan. Konden

gelukkig weer koffie krijgen. Tentje was intussen aardig droog geworden. Om 10.45 uur vertrokken. Spanning bij vierde sluis. Het licht ging meteen op groen. De sluiswachter bleek een aardige vent, die door zijn voorganger van onze komst op de hoogte gebracht was. Hij las uitgebreid onze autorisation en de aanbevelingsbrief van de Spiegel der Zeilvaart. Zei, dat het officieel niet mocht, maar liet ons zonder problemen door. Hij had kennelijk de volgende éclusier gebeld, want hier werd ons geen strobreed in de weg gelegd. We lagen samen met een jong stel uit Nederland in deze sluis. Ze voeren met een mooie kajuitsloep, een Jan van Gent. Aardige lui die vroegen of we nog iets nodig hadden. We troffen ze later in de Port de Plaisance de l' Epervière te Valence, waar we om 19.00 uur aankwamen. Ze waren op weg naar Marseille en wilden op den duur naar de Nijl. In de haven tentje opgezet. Het was tijdens het varen al gaan onweren, maar nu barstte het pas goed los. Enorme hagelstenen vielen op de tent. Niet overdreven, zo groot als duiveneieren. Tot onze verbazing geen schade. Gedoucht en in de tent soep met brood gegeten. Daarna in een kroeg koffie en een biertje genomen. Om 22.30 uur gaan slapen.

22-7-02

Om 8.00 uur opgestaan. Stralend weer. Hele harde wind uit het noorden. Volgens de havenmeester was dit nu een mistral. Getwijfeld of we wel konden varen. De Nederlanders van de sloep hebben per marifoon geïnformeerd hoe de wind zich zou ontwikkelen. Werden weinig wijzer. Toch maar op pad gegaan. Wind en stroom mee gaat lang. Onze zwemvesten hadden zich tijdens de natte tocht over het Albertkanaal opgeblazen, dus daar viel weinig meer van te verwachten. In de sluizen was het een verplichte dracht, dus daar droegen we ze en gelukkig werden die niet gecontroleerd. Ik heb het ook niet zo op die dingen. Hilde had zonder mij iets te vertellen nieuwe cilinders gekocht toen ze in Nederland was. Mijn cynische grapjes vrezend had ze er tot nu toe niet over gesproken. Nu echter eiste ze, dat ze in orde gemaakt zouden worden. Ik begreep haar drijfveer en heb zonder grapjes te maken aan haar verzoek voldaan. Ze had natuurlijk gelijk. Het werd varen op het randje, zoals Hilde het noemde. Surfen over de golven. Goed oppassen, dat de Tjirk recht op de golven bleef. Ondanks wind en stroom mee, toch zwaar roeien. We maakten gemiddeld acht kilometer. Ongekend en spectaculair. Hilde vroeg me, of ik dit nu nog leuk vond. Hebben aan boord geluncht in een kanaal naar een sluis, waar het even rustiger was. Drie sluizen genomen. Alleen bij de tweede vroeg de éclusier naar de autorisation. Hij was er tevreden mee en verontschuldigde zich zelfs voor het ongemak. Voelde me enigszins hypocriet, maar heb de verontschuldiging toch maar aanvaard. Om 19.30 uur in Viviers aangekomen. Vier en vijftig kilometer afgelegd. Een record voor de Tjirk en voor ons. Tentje opgezet in een pas gemaaid graanveld. Stoppels plat getrapt en het ging. Gegeten in Viviers. Een weldaad, vooral het bier. Logboek ingevuld en om 23.00 uur gaan slapen. Nog honderd en zestig kilometer en vier sluizen te gaan.

23-7-02

Om 7.00 uur opgestaan en om 9.00 uur vertrokken. Stralend weer met harde wind uit het Noorden. Enkele oudere mannen vroegen ons, of we echt met dit bootje door de sluizen gingen. We vertelden hun, dat varen op de Rhône veel gevaarlijker was dan het passeren

van sluizen. Ze geloofden het maar half. Het ging weer ongelooflijk hard. Soms bijna beangstigend. Grote golven kwamen ons achterop bij deze stroom en wind. Het probleem van de Rhône is, dat je niet zo maar ergens kunt stoppen. Er zijn vergeleken bij de Maas en de Saône weinig aanlegplaatsen. Dus doorroeien en de kont op de golven houden. Zeer inspannend. Passeerden zonder problemen de écluse de Bollène met een verval van drie en twintig meter. Ook een record. We voeren voorbij kilometerpaal twee honderd. Nog ruim honderd te gaan. Arriveerden om 16.00 uur in St-Etienne des Sorts. Besloten hier te stoppen. De volgende behoorlijke aanlegplaats was te ver weg vonden we. Het was een goede plek, maar helaas nergens gras. We zijn het dorpje in gelopen en kwamen toevallig terecht bij het Nederlandse echtpaar Willemse. Zijn bouwen daar een filosofisch centrum, met de bedoeling cursussen te geven. Een groots plan maar nog niet klaar. Er waren enkele kamers, die al flink gevorderd waren en een daarvan wilde ze ons wel tegen een schappelijke prijs verhuren. Ideaal. Voor ons is alles luxe. Douche en WC, prima. Fietsen geleend en in Codolet gegeten in la Petite Hutte. Troffen daar de bouwmeester van het centrum, Paul Canters, met een nicht en haar echtgenoot. Gezellig gegeten en in het donker terug gefietst. Om 23.00 uur in een echt bed gaan slapen.

24-7-02

Om 7.30 uur opgestaan en om 9.00 uur vertrokken. Uitgeleide gedaan door al onze nieuwe vrienden. Prachtig weer, harde wind uit het noorden. Voor de écluse de Caderousse moesten we lang wachten en er was geen ponton waar we konden aanleggen. Roeiend tegen stroom en wind konden we de Tjirk net op zijn plaats houden. Bij het binnen lopen van de sluis stond de sluiswachter ons al op te wachten. De autorisation deed wonderen. Wat een geluk, dat veel mensen zo oppervlakkig lezen. Gevraagd of hij de volgende sluis van onze komst op de hoogte wilde brengen. Zou hij doen. Het viel niet mee de sluizen met deze harde wind binnen te lopen. Door de vernauwing kregen we extra vaart. De kunst was om op de juiste plaats te remmen door met de riemen tegen te roeien, een trapje te pakken en vervolgens de er naast gelegen bolder. Touwen er omheen en klaar is Kees. Bij de écluse d'Avignon rekende men al op onze komst. Ging vlot. In Avignon inkopen gedaan en wat gegeten en gedronken. Het heeft wel iets om met je roeiboot Avignon aan te doen. Om 16.30 uur verder gevaren. Het uitzicht was prachtig. We hadden de hele dag de besneeuwde top van de Mont Ventoux in zicht. Gek eigenlijk om te bedenken, dat de overige bootjesmensen dit de vorige dag gezien hadden. Wij kijken altijd achteruit. Om 20.30 uur aangekomen bij de halte fluviale de Vallabrègues. Volgens de kaart een van de mooiste aanlegplaatsen van de Rhône. We konden dit niet beamen. Smerig en duur (acht euro). Vlakbij was een camping, waar een zeer onvriendelijke beheerder ons te kennen gaf, dat deze compleet was. Geen enkel begrip of meedenken. Een doorgewinterde eikel. Tentje aan de rand van de haven opgezet op een onmogelijk plekje op de volle wind. Soep met brood, koffie met sigaar toe. In de tent was het ondanks de harde wind prima toeven. Om 22.30 uur gaan slapen. Veel lawaai van jongeren, die hier een hangplek hadden. Harde muziek, die tot 1.00 uur duurde. Morgen op weg naar de Petite Rhône. We waren beide wat gespannen, omdat de wind niet afzwakte, wat anders 's avonds wel gebeurde.

25-7-02

Om 7.00 uur opgestaan. Wat bewolking en harde wind, maar toch iets zwakker dan vannacht. Om 8.30 uur gaan varen. Sluis gebeld. Geen problemen. Om 10.00 uur passeerden we dan de laatste sluis van de Rhône en onze tocht, de ecluse de Beaucaire. Hoera, een stuk spanning viel van ons af. We voeren redelijk beschut, de Rhône was hier niet zo breed en omstreeks 13.00 uur gingen we stuurboord uit de Petite Rhône op. Een stuk rustiger. Velen hadden ons verteld, hoe mooi het hier was. Ze hadden gelijk. Echter een probleem deed zich voor. Er zijn nauwelijks aanlegplaatsen. Pas om 20.30 uur vonden we een ponton bij het chateau d'Avignon, dat typisch was bedoeld om gasten van rondvaartboten te ontvangen. Erg hoog en lastig om op te klimmen. Dan merk je, dat de jaren tellen. Bij een mevrouw gevraagd of we het tentje in haar tuin mochten opzetten. Mocht niet. Vervelend op zo'n moment, want er waren weinig andere mogelijkheden. Vonden tenslotte een plekje aan de rand van de oprijlaan. Erg stenig. Heb het spit gebruikt om gaten voor de pennen te slaan. Het bleef hard waaien. Er sloeg een pen los. Wist hem gelukkig beter vast te slaan. Soep met brood, koffie met sigaar toe. Gewandeld en daarbij flink gestoken door de muggen. Voor het eerst deze reis. Maar ja, je zit hier natuurlijk in de Camargue. Om 22.00 uur gaan slapen.

26-7-02

Om 7.30 uur opgestaan. In principe de laatste dag van onze tocht. Mooi weer, loeiende wind. We hadden gisteren Jan Huitema gebeld. Deze kan pas maandag vertrekken. Dit was toch een tegenvaller. Gek, nu de reis ten einde liep, wilden we zo snel mogelijk naar huis. Geluncht in een restaurantje bij de enige pont, die we op de Rhône tegen kwamen. We hadden deze al eens genomen, toen we een aantal jaren geleden dit gebied met onze camper verkenden. Daarna verder gevaren naar Port Dromar, waar we een plek voor de Tjirk hoopten te vinden. Bleek tegen te vallen. Geen prettige aanlegplaatsen. We spraken met een man, die goed bekend was in dit gebied. Hij ried ons aan naar Saintes Maries de la Mer te varen. Volgens hem kon dit best met deze afluende wind. Besloten het te doen. Toch spannend om zo'n monding uit te roeien. Vlak voor we zee op gingen het laatste interview aan radio Fryslân gegeven. Kwam slecht door. Op de Middellandse Zee aangekomen, zijn we bakboord uit gegaan en onder de kust langs geroeid. Ging prima. Om 17.00 uur liepen we de haven binnen. Zo had de Tjirk toch nog zout water geproefd. Eenmaal binnen bleek, dat we hier niet op de riemen mochten invaren. Toen ik in mijn beste Frans zei: "mais monsieur, nous sommes ici," zag men daar de redelijkheid van in. We kregen een plaats toegewezen en hebben de Tjirk gepavoiseerd met de vlaggetjes, die de collega's uit Sneek ons hadden meegegeven. Een vriendelijke solozeiler heeft foto's van ons gemaakt en daarmee was de reis ten einde.

